

PROSVETA

THE ENLIGHTENMENT

GLASILO IN LASTNINA SLOVENSKEGA NARODNEGA
POPOVNEGA JEDNOTE

Organ of and published by the Slovene National Socialist Society

Naročniki: za Slovensko državo (vključno z Čehoslovakijsko) \$2.00 na leto; za pol leta, \$1.00 na leto; za četrt leta, \$0.50 na leto; za dva četrt leta, \$0.75 na leto; za šest mesecev, \$0.50.

Subscription rates: for the United States (except Chicago) and Canada \$2.00 per year, Chicago and Canada \$1.50 per year, foreign countries \$2.50 per year.

Cena glasila po doplačilu: Slovenski glasnik in narodni glasnik se ne vračajo. Slovenski glasnik in narodni glasnik se ne vračajo. Slovenski glasnik in narodni glasnik se ne vračajo.

Advertising rates on agreement: Manuscripts of communications and unsolicited articles will not be returned. Other manuscripts, such as stories, plays, poems, etc., will be returned to sender only when accompanied by self-addressed and stamped envelope.

Naslov na vsa, kar ima stik s Prosveto:

PROSVETA

1007-05 St. Lawrence Ave., Chicago, Illinois

MEMBER OF THE FEDERATED PRESS

138

Datum v objavo, za primer (Feb. 28, 1937), poleg vsega
ima na naslovni strani, da vam je s tem datumom potekla naročnina. Ponovite jo pravočasno, da se vam list ne ustavi.

Nekaj tega in onega

Precej prahu v Ameriki in vihar nepopisnega srda v nacistični Nemčiji je zadnje dni dvignil newyorški zupan Fiorello La Guardia, ki je v nekem govoru pred članicami neke židovske organizacije rekel, da bi bilo dobro, da bi bila na svetovni razstavi v New Yorku leta 1939 razstavljena tudi "dvorana grozot z rjavosrčnim fanatikom v središču".

Hitlerjeva vlada je poslala protest v Washington in državni tajnik Hull je "formalno obžaloval" La Guardiijeve besede. S tem je bila zadeva zaključena za uradno Ameriko, ni pa bila zaključena za nacistične fanatike. Iz Nemčije je več dni vlekla vroča sapa, ki so jo spuščali nacistični smokarji v besnem ardu na "židovskega in gangeskega" župana mesta New Yorka. Smokarska jeza ni toliko veljala županu kolikor je Ameriki v splošnem, ki "dopušta take ostudne žalitve njih božanskega firarja".

V stari Avstriji smo poznali težko batino, ki je padla po vašem, kdor se je drznil "razžaliti veličanstvo" — cesarja. V današnji "demokraciji" Jugoslaviji je tudi še taka batina v modi. V Italiji je danes odet Mussolini s plaščem takega "veličanstva", v Nemčiji seveda pa Hitler. Vsaka resnica, ki zaboli diktatorje in avtokrate, je "ostudna žalitev". In v katoliški cerkvi je "ostudno bogokletje", če se kritično dotakneš imaginarnih božanstev! Oh, daleč smo še od prave civilizacije in demokracije, ko bo človek človeku le človek!

La Guardia bi v tem slučaju zaslužil več respektov, če bi z enakomerno mero meril vse diktatorje. Zakaj je izpustil Mussolinija? Ali je Mussolini kaj boljši kot rjavosrčni fanatik v Nemčiji? Ali so ostali diktatorji kaj boljši? Če je newyorški župan res demokrat in objektivni nasprotnik vsake diktature, bi to lahko odkrito povedal. Ker pa je izbral le Hitlerja za svojo tarčo, Mussolinija in ostale diktatorje je pa ignoriral — nas še ni prepričal o svoji demokraciji in iskrenosti. Škoda, da je bila njegova obsodba, drugače energična in pravilna, tako enostranska.

Henry Ford, kralj avtomobilov, se zdaj nahaja v Floridi. Pred kratkim je pozval k sebi reporterje in jim naročil, naj objavijo v listih njegovo svariilo ameriškim delavcem. Njegovo svariilo je bilo, naj se delavci čuvajo — unij, kajti unije so orodje mednarodnih finančnih korporacij, ki bi radi ubili industrijsko konkurenco v Združenih državah. Oni so odgovorni za "vse te stiske". — Ford je danes milijardar, zato pa listi tiskajo njegove izjave, pa naj bodo še tako "silly" ali bedaste. Če bi bil navaden mehanik, kakšen je bil pred 40 leti, se ne bi nihče zmenil zanj.

Pred več leti si je Ford dal spisati knjigo, v kateri je naznanil, da so židje krivi vseh gospodarskih in finančnih sporov v Ameriki. Začel je antisemitsko propagando. To je izzvalo tak vihar protesta, da je Henry umaknil in preklical svojo propagando. Ampak pri Fordu mora biti nekdo "grešni kozel, ki prevzame grehe tega sveta". In zdaj je našel tega "kozla" v delavskih unijah. Henry vsekakor sluti, da bo imel kmalu opraviti z unijo avtnih delavcev in Lewisovim CIO in zdaj gradi "šanse" proti-ofenzive. Ali slabo je začel? Ford meni, da so unije orodje mednarodnih bankirjev, starokopitni vodje ADF pa menijo, da so Lewisove unije orodje — sovjetske Rusije! Ford in Green morata imeti konferenco, da ne bosta streljala tako kontradiktornih kroglov.

Oscar Ameringer, stara delavska korenina, je zapisal: "Varnejše je ukrasti železnico kakor klin železniškega voza — zastrupiti tisoče oseb s ponarejenim živcem kakor enega kučka bogatinke — izstradati do smrti milijon revnih otrok kakor ugrabiti enega samega milijonarjevega otroka — oropati 10.000 bank od znotraj kakor eno samo banko od zunaj — vreči milijon poštenih delavcev iz tovarna na cesto kakor piketirati tovarno, v kateri je deset skebov! Drugače je vse v redu — vsi smo enaki pred zakonom!" — Podpišemo. Razredna družba je družba največjih kontradikcij pod solncem.

Glasovi iz naselbin

Nekaj o naših naselbinah

Sharon, Pa. — V Prosveti z dne 2. marca piše naš potovalni zastopnik Anton Zidanšek o naselbinah Strabane, da je najboljše, kar jih je videl v zapadni Penni; ne poznajo sovraštva, temveč delajo skupno, zato bi tako morali delati tudi drugod, kjer imajo društva svoje domove. Naša sharonska naselbina da je v tem oziru precej povoljna, vendar pa ima to napako, da se premalo zanimamo za društvene seje.

Pri tukajšnjem Slovenskem domu nimajo nobene odgovornosti ne slovenska ne hrvaška društva, ker ni bil ta Dom še nikdar v sorodu s posameznimi društvi. On je mnenja, da Slovenski dom potrebuje pomoči, ni pa naj hodimo na društvene seje in po sejah pa se razveselimo v spodnjih domovih prostorih. V teh prostorih se člani okrepčajo še preveč pred sejo, med sejo in po seji, tako da so včasih prav židane volje.

Ko človek potuje po slovenskih naselbinah, vidi dobro in slabo; kdor hvali, se prikupi, kdor graja, se zameri. To je stara pravilo in naša javnost se ga čvrsto drži. Človek pride v naselbino, vidi kaj dobrega, pa napiše desetkrat več kot je res, slabo pa zamoli. Kadar kje pridejo kakšno igro, čitamo o njih toliko hvale, kot bi bili na odru sami umetniki; kadar kje zapoje kakšen pevski zbor, tedaj je to tako petje, da še ni bilo takega. Tisti, ki piše, ve, da ni res, pa mu vseeno ta laž ugaja. Kadar človek kaj napiše iz našega življenja, nima drugega namena, kot da izboljša slabo, oziroma do podpre dobro. In kjerkoli živijo ljudje, so dobri in slabi; kjerkoli so naše naselbine, povsod se dobi nekaj dobrega in nekaj slabega.

Naše naselbine po Ameriki delimo v tri vrste: tiste, ki živijo in delajo, tiste, ki napol živijo in napol delajo in tiste, ki spijo popolno spanje pravičnega. V živih in delavnih naselbinah si vesel, ko prideš vanje. Srečaš ljudi in iz oči jim čitaš, da se zanimajo za vse, da poznajo vsa naša vprašanja, da čitajo več listov in se brigajo za vse zadeve. Ampak bogpomaga je v mrtvih naselbinah. Vidiš ljudi, ki kažejo tako prazne oči, da ne vidiš v njih drugega kot velikanško puščavo. Vprašaj jih po tem ali onem, pa nič ne vedo, ker nič ne čitajo. Z veliko težavo jih nekaj zbereš skupaj, pripoveduje jim lahko cele ure, pa čim delj jim govoriš, tem manj te razumejo. Včasih se posveti kateremu v obeh, ampak to ni želja po napredku; nekaj takega je, kar kaže žival, ki preži na svoj plen.

Jack Yert, 262.

Prosveta v vsaki hiši!

Sygan, Pa. — Prigibno pošiljam naročnino Prosveti, daš sem že malo pozna, vendar pa je boljše, kakor pravi pregovor, pozna kakor nikoli. Vzrok je bila bolezen, ki me je mučila, pa sem bila v skrbeh, da mi bo list ustavljen. Res ne vem, kako bi mogla biti brez Prosvete, ker jo tako rada čitam, posebno pa pozimi, ker so tako dolgi večeri. Zato rečem, da ne bi smela biti nobena slovenska hiša brez tega naprednega lista. V Prosveti dobimo mnogo poučnih in naprednih stvari.

Naša naselbina se je začela bolj zanimati za dopise. Pred par leti se ni videlo vse leto niti enega dopisa v Prosveti iz Sygana. Sedaj je drugače. Večkrat vidimo v Prosveti dopise naših rojakov iz te naselbine, pa tudi naše članice se oglašajo. Tako je prav! Le pokažite se, da nas ne bo prehitela v A. M. "Kranjska Mica", ki obira naše moze. Tako je storila v februarjski številki. Povem pa ji, naj svojega Janca komandira, me pa bomo že same poskrbele za naše Jožete in Francete, zato naj ima mirno vest. In četudi bodo "pogubljeni", Mica ne bo valed tega nič trpela.

Naša naselbina na splošno dobro napreduje. Delo se je povsod odprlo, tako da delajo vsi mladi in stari. Naš gospodinjki odsek tudi prav dobro napreduje. Nas je že precej velika skupina v odseku in se prav dobro med seboj razumemo. Prihajamo veselice in partije ter se tako veselimo, da nam gre čas naprej. Morda kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo splezali. Prišli smo v drugi prostor, ki je bil tudi obdan s krasnimi kapniki, kateri so bili podobni stebrom v domači cerkvi. Od tam nas je pot vodila navzdol, potem pa spet navzgor. Plezali smo po skalah in kapnikih, nato pa smo prišli do ozkega prelaza, skozi katerega smo le s težavo

Martin Andersen Nexø

PROKLETSTVO

ROMAN

Prevedel Mirko Javornik

"Midva —! Ti in jaz —!" Pogledala ga je začudeno.

"Kaj misliš, da ga jaz ne bom pogrešal?" Zanjih deset let bi dal zato, da bi ga bil pozakoni; in zdaj ne razumem, zakaj nisem tega storil. Potem bi ga imel pri sebi, namesto da tekam na skrivaj okrog in ga ogledujem in se delam, kot da bi gledal ladje v pristanu. A kadar je sod izpuškal, je prepozno zabijati čep. Zda morava gledati, da bova vzgojila iz njega vrlega moža, ko bo imel birmo za sabo."

"Samo če ga ne bodo zavržili, pastor mu je že grozil. Nikdar ne pride k pripravljalnemu pouku."

"Ti prekanjenec ti! Potem razumem, da je pastor hud nanj."

"Ne, pastor sam vidi najrajši, da izostaja."

"Tako, ljubezen je torej obojestranska! Da, da, obojenjakov imamo že brez njega dovolj. In če še malo namažemo, boš videla, kako lahko pojde."

Zganil se je, da bi šel.

"Saj res, nekaj denarja sem naložil za vaju v hranilnico. Kadar ga bosta rabila, ga kar sama dvigni!"

Gospa Frankova je sedela vsa vase zaglobljena dolgo na stolu in je premišljala. Misel, da se bo morala ločiti od fanta, jo je docela ohromila — tako zelo, da ni mogla ne premišljati, ne prav žalovati, čeprav jo je breme dovolj težilo.

In niti kosila ni dobil — zakaj na tem, da bi dobil kaj pri Kristini Paulsenovi, gotovo ni bilo nič; saj niti za Larsa ni v redu skrbeli! — Zda pa bo Thorwald kmalu odšel in mislil bo na svojo mater kot na smešanko, ki mu ni dajala jesti, čeprav se je ubijal zanjo.

Na mah je planila kvišku in že je bila v kuhinji, da bi spekla jajčnike. Vzela je tri cela jajca; zakaj utegnili bi se zgoditi, da bi dal malo tudi Larsu — da, sama mu bo rekla, naj deli z Larsom. Potem je vili nanje debelo plast sirupa in jih položila med dva krožnika ter premišljala, kaj se vse rad je.

Prav lahko bi vzela s seboj vrč tople kave — kot se delale to žene kamnarjev, kadar so hotele biti dobre do svojih mož. A Thorwald ni bil kaka kofetarica, bil je pravi možak, in moral je dobiti kaj močnega.

Morda žganje? — Ne, žganja pa ne! Saj ga ni pil, tudi če so mu ga ponujali — hvala Bogu!

Vtaknila je roko v žep in nekajkrat prešela gotovino. Zda je vedela, kaj je hotela — hotela mu je kupiti pol franklja jagodnega ruma, tistega po deset orov; a tem se bosta fant in Lars krepčala, kadar bodo drugi segali po žganju.

Vtaknila je k drugim stvarim v košari še malo steklenko in odhitela z jedjo, da bi bila za južino v luki.

18

Naj je gospa Frankova razmeroma še tako lahko pretrpela, da ji je izginil mož, je to izvažalo tem večje vznemirjenje pri vsem drugem prebivalstvu. Ves čas niso govorili o ničemer drugem, razglabljali so najrazličnejše domneve in vprašanje ni a časom izgubljalo prav nič zanimivosti, ampak je postajalo vse bolj žgoče, čim bolj so tekli dnevi, ne da bi se bil Frank spet pojavil.

Mestec, čigar največji dogodki so bili v tem, da je kdo našel gosko, ki je poginila na ozar, ali da je obležalo v mestnem logu jagnje s strtim bedrom, se je udajalo najbolj divji domišljiji.

Nekateri so menili, da jo je Frank moral popihati v Ameriko. In razmišljali so to vprašanje z vso resnostjo in obredili v pogovoru vse

M. Brand:

Senzacija

Veliki impresario je odločil pogodbe, ki jih je bil pravkar sklenil, in poklical tipkari. To je pomenilo konec. Slugi je naročil, naj umetnikom, ki sede v predsohju, pove, da je za danes dovolj. Zunaj se je začel velik trušč. Maino, glasovni fenomen, je začel kleti v sopranu, tenorju in basu. Grazielli, človeški akvarij, je besno izpil vodo iz kadi z živimi zlatimi ribicami vred. Sedemdeset zlatih ribic je moral plačati gospodarjevo oholost z življenjem. Rossitta, zlata devica, se je ovila železnega kralja okoli in okoli. Toda neki suhač, ki je mrko gledal, je odrinil hlapec in stopil v impresarijevo delovno sobo. "Kaj pa hočete?" se je zadri mogotnik. "Ce se vam mudi, pridite jutri dopoldne! Ali je res tako strašno nujno?"

"Moja zadeva je najnujnejša na svetu", je suho odvrnil obiskovalec. "Pomagati vam hočem do ogromnega premoženja. Ali torej ni nujno?"

"Hm", je odvrnil impresario v dvomu, "čujmo, kaj mi boste povedali!"

ženske v mestu, poročene in neporočene. Žal ni nobena manjkala in tudi izkazi raznih blaginjskih so bili v redu. A imeli so vendar zadevo s telovnikom Oleja Andersena, to je pa le dišalo nekoliko po poneverbi.

Debeli Mads je prisegel pri vsem, kar mu je bilo svetega, da je Bog Franka zaradi njegove pohlevnosti vzel živega v nebo; in ko je pastor to zvedel, je ostro poudarjal, da je Frank šel prej v kak drug kraj, da bi za prav tako debelega in brezbožnega krčmarja pripravil prostor.

Neki bajtar je pri rezanju šote videl, kako se je čez "Peklenški grič" opotekala čudna postava, selški pismošoj je tudi opazoval, kako je blodil neki mož po Perskerahkih peševah. Potem je prišla neka ženska, ki je nabirala drva in jelkove storže, iz gozda domov in pripovedovala, da je videla v gošči med dvema jelkama nekaj visečega, pa si ni upala v grmovje. Ni se mogla natančno spomniti, kje je to bilo, a mesto je prav lahko najti, ker tam zelo gnusno smrdi in je drevje polno vran. Pastirji pa so končno trdili, da sedi Frank v kotu mestnega studenca; kadar je voda prav jasna, so ga lahko prav natančno videli; oči ima odprte in jezik mu visi daleč iz ust.

Tej domnevi je pritrjevala neka ženska, ki je kuhala v tisti studenčini grah, natančno sedemstji dan po tistem, ko je Frank izginil. In ona, mož in otroci so vsi zboleli. Tudi druge so napadale podobne slabosti in starega studenca, ki je že leta in leta slovel zaradi izborne vode, so se ogibali ko kuge, dokler ni župan nekega dne odredil, naj ga natančno preiščejo in očistijo. Na dnu so našli mnogo zanimivih in ne prav okusnih stvari. Toda mojstra Franka niso našli.

Zda je večina ljudi nehala z nadaljnjimi navetmi in udajali so se z zlošno grozo zagonetnosti. Kar je bilo v dogodku nerazložljivega, je s pastorjevo pomočjo kazalo neizogibno v nebesa in mnogim se je zdelo, da v tem blesti roka Previdnosti.

Nekateri pa niso hoteli, da bi stvar kar tako nalahko zaspala, in nekega dne je zlezel med ljudi glas, da je gospa Frankova sama ubila svojega moža in ga pokopala. Bilo je znano, da ni čutila gospa Frankova zaradi tega prav nobene bridkosti, ampak se je celo veselila; in govorici so začeli splošno verjeti.

V prvem razburjenju je bil župan že na tem, da bi dal gospo Frankovo zapreti, toda posegel je vmes pivovar Dam in stvar preprečil. Dam je bil tudi, ki je velel kopati na vseh tistih mestih, ki jih je imenovala govorica, in teh ni bilo v enem dnevu malo; tako je zlobne glasove popolnoma ovrgel.

Frankovo izginotje je bilo zares skrivnostno, tako skrivnostno, da mu niti župan kljub dolгим in zapletenim zasliševanjem ni mogel do dna. Po korakih je zasledoval govorice ljudi s tucati vesti in vabil vse mogoče strice k pričevanju. A pri tem se je pokazalo, da se je Frank za uvod v skrivnostno izginjenje še bolj skrivnostno prikazal na desetih različnih, daleč narazen ležečih krajih otoka ob istem času.

Nekaj pivskih bratov se je zamolilo spominjalo, da so ga odločili pod hotelom. A ribiči, ki so uro pozneje šli mimo tistega mesta, ga niso več videli. Obrežna straža je tisti čas videla, kako se je nekdo opotekal čez pristanišče, a to je bil najbrž kak mornar, ki se je malo bolj kasno vračal s praznika ustave domov.

In tu je obstala vsaka sled.

Franku pa ni bilo usojeno, da bi trajno razgibal boljšo človeško čustva mestnih prebivalcev. Mir je bil razdrt in napeti dogodki so se vrstili drug drugemu kar za petami.

(Dolje prihodnjik.)

dile sline. Za njim je bila še cela gora jedi. Sto vreč moke, gore sadja, kadi mleka in sode piva. V ogromnem hladilniku so obiskovalci videli še pol vola in nekaj zaklanih prašičev. V kotu je stal zabojček jedilne sode. V sosednji sobi je bila kuhinja, kjer so morali uro za uro, noč in dan pripravljati najokusnejše jedi. Skozi okence so podajali sluge v livreh in srebrnih pladnjih jedila na mizo v stekleni omari.

In Dioky je neprestano jedel. Štirindvajseti dan je zrasla njegova teža na 215 kilogramov. Zdravniki, ki so hoteli nadzirati delovanje njegovega srca, niso nič opravili. Kdo bi bil v tej gori masti našel srce?

Trideseti dan je hotel impresario, ki mu je obraz kar žarel od veselja, obesiti Dickyju lovorjev venec za vrat. Toda te časti mu ni mogel izkazati, ker ni odkril v vsem mestu dovolj širokega venca.

Petindvajseti dan Dicky je imel že 315 kilogramov. Takrat so se začeli pred lokalom veliki izgrebi. Komunisti so hoteli prepovedati Dickyjevo produkcijo, češ da je norčevanje iz stradalnega proletariata. Toda meščanske stranke so bile v večini. Branile so umetnika, ki je v interesu kapitala izpolnjeval težavno dolžnost.

Tudi drugo krizo je Dicky dobro prestal. Devetindvajseti dan je tehtal že čez 400 kilogramov. V sredini mesta je zavladalo občutno pomanjkanje mesa, ker niso mogli mesarji dovolj hitro uvažati živino, da bi zadovoljili Dickyjevi požrešnosti.

Tedaj pa se je zgodilo nekaj strašnega.

Ko so uradniki družbe protivlomu, ki so morali pomoči Dickyja nadzorovati, odprli enainštirideseti dan zjutraj oči, so videli, da je bila steklena omara razbita na tisoč drobkov. Listi so pisali cele strani o begu umetnika v požrešnosti, toda kakor vselej, tudi tu niso imeli prav. Dicky ni pobegnil iz svoje steklene kletke. Steklene stene le niso mogle prenesti pritiska njegove teže. Steklena omara mu je postala pretesna in Dickyjevo telo si je poiskalo več prostora s tem, da je razneslo vse stene.

Danes smo tudi izvedeli, da toži Dicky svojo impresarijo za 50.000 dolarjev, ker je on zakrivil, da ni mogel svoje obljube do konca izpolniti.

HUMOR

Poklon

"Gospod, ne vem, kako bi se vam zahvalila, ker ste mi rešili življenje."

"Ampak, gospodična, to ni vredno besede!"

V šoli

Učiteljica je razlagala otrokom razliko med ošabno vrtnico in skromno vijolico.

"To je kakor šabna oseba, ki

John L. Lewis, predsednik rudarske unije, govori na konferenci z operatorji v New Yorku

gre po ulici, nikogar ne pozdravi, za njo pa majhna postava s sklonjeno glavo. Kaj je to. Anica?"

"Prosim — njen mož."

Moderno dete

Kuharica odhaja, ker se bo omožila. Mali Janko kriči za njo: "Kadar se boš ločila, pridi spet k nam!"

"Kdo izmed vas ve," je vprašal katehet, "kako dolgo je ostal Adam z Evo v raju?"

"Do jeseni," odgovori Mihec.

"Kako si prišel na to?"

"Prosim, jabolka niso prej zrela!"

IZREDNO UGODNA PRILIKA NIZKA CENA

Prodaja se farma na Willardu, Wis., 80 akrov fina črna zemlja, vse očiščeno in sega v mesto. Velika moderna poslopja in oprava, štala, silo, windmill, kokošnjak, hlev za prašiče, shramba za stroje in štiri sobna hiša, vse v najboljšem stanju. Lahko gojite 34 glav živine. Prodamo za nizko ceno, na lahka odplačila. Oglasite se osebno ali pismeno na naslov: Rudolph Schwab, 4955 N. Kilborn Ave. Tel. Pilsade 9847, Chicago, Ill. (Adv.)

"GA NI V ADRESARJU ..."

rekli bodo Vaši prijatelji, ko bodo prelistovali kakih 1.000 strani "Narodnega Adresarja", ne da bi našli Vašega imena pod naslovom Vaše kolonije. Krivda bo le Vaša.

Ako pošljete svoje ime, addresso, telefonsko številko in značaj svoje trgovine ali profesije, "Narodni Adresar" uvrsti to brez kake obveze z Vaše strani.

Stane Vas to le eden cent za dopisnico, katere naj pošljete na "NARODNI ADRESAR", 155 Fifth Ave., New York City.

Velikonočno kosilo

ne bo popolno brez naših okusnih, po starokrajski šegi prekaženih klobas, prekaženih žlezov, fine prekažene domače šunkice in prekaženih brezostnih pleč. Cena je 35c furt za vse vrste gori omenjenih jedil. Prekažena mala plečeta 25c furt. Poštnina všteta v teh cenah, pošljemo v vse kraje v Združenih državah.

Pošljite velikonočna naročila hitro, tako dobite blago pravočasno. Hrenove korenike prosto z vsakim naročilom. Z naročilom pošljite Money Order ali gotov denar v priporočenem pismu na naslov:

JOSEPH LESKOVAR

426 High Street Racine, Wis.

7 DNI DO JUGOSLAVIJE BREMEN-EUROPA

Brzi vlak ob Bremen in Europa v Bremerhaven zajamec

udobno potovanje do LJUBLJANE

Ali potuje s priljubljenimi ekspresnimi parniki:

COLUMBUS

HANSA-DEUTSCHLAND

HAMBURG-NEW YORK

Izberne izložitve avtoriziranih agentov, Bremen ali Hamburg.

Pomagali vam bomo preskrbeti vize za obisk ali preselitev vseh evropskih narodov.

Za poizvedbe vprašajte lokalnega agenta ali

HAMBURG-AMERICAN LINE

NORTH GERMAN LLOYD

130 W. Randolph St., Chicago, Ill.

Zeločno zdravilo iskreno priporočano

Chicago, Ill. — "Uživam Trimerjevo grenko vino, kadar koli trpim na ledolom ali neprijetnih nerednostih, in priporočam ga lahko vsakomur iskreno. — Mrs. Susan F. Felix."

Ne preizkušajte s kakimi drugimi odvajalnimi sredstvi. Uživajte Trimerjevo grenko vino, ki je v sednjih 45 letih dokazalo, da je najboljši sredstvo za zdravljenje proti zaprtju, plinom, slabemu teku, glavobolom, nesmirnemu spanju in podobnim težavam.

— Filite po brezplačni vzorec. —

Trimer's Bitter Wine Co., 544 S. Wells St. Chicago, Ill.

Send me a free sample.

Name _____

Address _____

Naročite Mladinski list, najboljši mesečnik za slovensko mladino!

ČAR V NJIHOVIH GLASOVH

V zgodovini ima vsaka država svoje glasove, večkrat napisane, posvečeno potujočim pevci in igralcem, trubadurjem, ciganom ali kakorkoli se že imenujejo. V njihovih glasovih je bil gotov čar, da so se jim odprla vrata, kamorkoli so prišli.

Tem potujočim pevci je pomenil njihov glas vsakdanji kruh, večkrat pa tudi udobno življenje. Toda njihovi glasovi niso bili niti malo tako dragoceni kot so glasovi modernih umetnikov, ki nastopajo v operi, na odru, filmu ali pojejo za radio. Njihovi glasovi pomenijo njihovo premoženje, ki gre večkrat v milijone. Ti moderni

umetniki morajo posebno paziti na glasove, kajti glasovi pomenijo vse na svetu.

Paziti morajo, kaj bodo jedli, kaj pili, kajli ter kakšen vpliv bo imela to na njihov glas. Došli umetniki opere, odra, filma in radia je priložnost ugotovilo, da dajejo prednost lahki kaji ki je prijazna njihovemu grlu. Zato so se odločili za Ladi Strike cigarete, kajti edino Ladi nudijo zaščito grla, ker je pri uporabi proces "toasting", ki odstrani iz tobaka gotove dražilne snovi, ki po naravi vsebovani v njem.

NAROČITE SI DNEVNIK PROSVETA

Po sklepu 19. redne konvencije se lahko naroči na list Prosveta prišteje eden, dva, tri, štiri ali pet članov iz ene družine k eni naročnini. List Prosveta stane za vse enako, za člana ali nečlana \$2.50 eno letno naročnino. Ker pa člani še plačajo pri assessmentu \$1.50 tednik, se jim to prišteje k naročnini. Torej sedaj ni vroška, roba, je list predrag za člana S.N.P.J. List Prosveta je vaša lastnina, gotovo je v vsaki družini nekdo, ki bi rad čital list vsak dan. Če listu Prosveta je:

Za Zdrnč. države in Kanado.	Za Člone in Chicago je...
1 tednik in..... 4.50	1 tednik in..... 4.50
2 tednika in..... 8.50	2 tednika in..... 8.50
3 tednike in..... 12.50	3 tednike in..... 12.50
4 tednike in..... 16.50	4 tednike in..... 16.50
5 tednikov in..... 20.50	5 tednikov in..... 20.50
Za Evropo je..... \$9.00	

Izpolnite spodnji kupon, priložite potrebno vrsto denarja ali Money Order v pismu in si naročite Prosveto, list, ki je vaša lastnina.

Pojasnilo: Vselej kakor hitro kateri teh članov preneha biti član S.N.P.J., ali če se preseli proč od družine in bo zahteval sam svoj tednik, bode moral tisti član in dotična družina, ki je tako sklenila naročnina na čevnik Prosveto, to takoj namenovati upravitelja lista in obenem doplačati dotično vrsto listu Prosveta. Ako tega ne storijo, tedaj mora upravitelstvo znati datum za to vrsto naročnin.

PROSVETA, S.N.P.J., 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Priloženo pošljim naročnino za list Prosveto vrsto \$.....

1) Ime.....Čl. družstva št.....

Naslov.....

Ustavite tednik in ga pripilite k moji naročnini od sledečih dni moje družine:

2).....Čl. družstva št.....

3).....Čl. družstva št.....

4).....Čl. družstva št.....

5).....Čl. družstva št.....

Mesto.....Država.....

Nov naročnik.....Star naročnik.....

TISKARNA S.N.P.J.

SPREJEMA VSA

v tiskarsko obrt spadajoča dela

Tiska vabila za veselice in shode, vizitnice, časopise, knjige, koledarje, letake itd. v slovenskem, hrvaškem, aloyaskem, češkem, nemškem, angleškem jeziku in drugo.

VOĐSTVO TISKARNE APELIRA NA ČLANSTVO S.N.P.J., DA TISKOVINE NAROČA V SVOJI TISKARNI

Vsa pojasnila daje vodstvo tiskarne. Cene amerne, enajsko delo prve vrste.

Pišite po informacije na naslov:

S.N.P.J. PRINTER

2657-59 SO. LAWNDALE AVENUE

Telefon Rockwell 4904

CHICAGO, ILL.

Tudi se dobe na željo tudi vam ustnena pojasnila